

● Του Γιάννη Σβώλου

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 9/5/2026, η αγγλική Ορχήστρα Φιλαρμόνια υπό τον Λεωνίδα Καβάκο ως αρχιμουσικό έδωσε στο κρατικό Μέγαρο Μουσικής μια συναυλία με έργα κεντροευρωπαϊκού ρομαντικού ρεπερτορίου, που άφησε τίποτε λιγότερο από άριστες εντυπώσεις με ξαφνιαστικά δεσπόζουσα αυτήν της εξαιρετικής ποιότητας του ήχου του βρετανικού συνόλου. Η συναυλία δόθηκε με αφορμή τον εορτασμό της Ημέρας της Ευρώπης και στο πλαίσιο συνεργασίας με την Ακαδημία Αθηνών που φέτος συμπλήρωσε 100 χρόνια ζωής. Να προσθέσουμε εδώ ότι η μεγάλη αίθουσα ήταν κατάμεστη από ένα ακροατήριο σαφώς διαφορετικό του συνήθους, ακροατήριο που θύμιζε παλιές εποχές (ανέμελης) δόξης...

Η βραδιά ξεκίνησε με την εισαγωγή στην όπερα «Βάντα» (1879) του Ντφόρζακ. Έργο κάπως μεγαλόφωνης ρητορείας, με απερίφραστα εμβληματικές εξάρσεις και ωραίες μελωδικές στιγμές, παίχτηκε με τη δέουσα ορμή και εξωστρέφεια. Ακολούθησε αμέσως το μοναδικό «Κοντσέρτο για τσέλο» (1850) του Σολμάν. Σολίστας ήταν Κιάν Σολτάνι, ο οποίος πρόσφερε μια μοναδικής ευαισθησίας και ποιότητας ερμηνεία. Πρόκειται για ένα ταχύτατα ανερχόμενο αστέρι στον διεθνή χώρο της κλασικής μουσικής, που διαθέτει γερές σπουδές, σημαντική μαθητεία δίπλα στον Ντάνιελ Μπάρνμποϊν και πολύχρονη εμπειρία ζωντανών εμφανίσεων σε διεθνή μουσικά κέντρα, ενώ έχει ήδη υπογράψει συμβόλαιο από το 2017 με τη δισκογραφική εταιρία Deutsche Grammophon. Γεννημένος στην Αυστρία αλλά ιρανικής καταγωγής, ο 34χρονος Σολτάνι συνιστά χαρακτηριστικό παράδειγμα σύγχρονου μουσικού εκτελεστή που διαπρέπει αδιαμφισβήτητα ως ερμηνευτής της κλασικής μουσικής της Δύσης -και μάλιστα έργων από τον βασικό πυρήνα- ενώ προέρχεται από έναν χώρο τελείως έξω από το ευρωπαϊκό πολιτισμικό πεδίο: κραταιά υπενθύμιση του πώς (μπορεί να) λειτουργεί η παγκοσμιοποίηση και, βέβαια, του πόσο δεν ισχύουν τα πολιτισμικά ρατσιστικά στερεότυπα. Σε κάθε περίπτωση -και σε αντιπαράθεση προς τη στίβαρή, τεταμένη διεύθυνση του Καβάκου- η ερμηνεία του στο κοντσέρτο του Σολμάν χαρακτηρίστηκε από ευγενή αισθαντικότητα, αφειδίαστη ορθοτονία, αδιάλειπτα προσεγμένη και καλοφινιρισμένη φραστική, αβίαστη συμπορεία με την ορχήστρα. Εξαιρετικής ποιότητας και πειστικότητας ήταν η ερμηνευτική του ανταπόκριση στις συνεχείς, εναλλασσόμενες μεταπτώσεις διαθέσεων: από εσωστρεφείς συναισθηματικές όπου δέσποζε το σολιστικό όργανο σε εξωστρεφείς

Ο Λεωνίδας Καβάκος διευθύνει την Ορχήστρα Φιλαρμόνια στο Μέγαρο Μουσικής

Η αγγλική Φιλαρμόνια υπό διεύθυνση Καβάκου

μαχητικές, με κορυφωματικές εξάρσεις από την ορχήστρα. Άλλοτε στοχαστικά διστακτική, άλλοτε περσιπιακά αιχμηρή, η φραστική όριζε πειστικά την αφηγηματική συνοχή του ακροάματος. Ανταποκρινόμενος στο ενθουσιώδες χειροκρότημα του ακροατηρίου, ο Σολτάνι έπαιξε σε διασκευή «recomposed» όπως είπε ο ίδιος -το περσικό τραγούδι «Το κορίτσι από τη Σιράζ», συνοδευόμενος από χαμπλόφωνα ισοκρατούσα ομάδα των εγχόρδων.

Όλο το δεύτερο μισό της βραδιάς αφιερώθηκε στη «Συμφωνία αρ. 1» (1855/76) του Μπραμς, την εκτέλεση της οποίας χαρακτήρισε πρώτα απ' όλα ο εξαιρετικά συμπαγής, εσωτερικά ισορροπημένος ήχος της ορχήστρας. Ευφυστάτος μουσικός -εν προκειμένω και αρχιμουσικός- ο 58χρονος Καβάκος υποστήριξε άριστα τη μεγαλόπνοη μουσική δραματουργία του έργου: διηύθυνε δέχως να βιάζει τη μουσική, διέπλανε με ταιριαστά μινώδη τρόπο τη δεσπόζουσα φραστική της μεγαλόπνοης ρητορικής και εξασφάλισε σταθερά συνεκτική ροή του συμφωνικού αφηγήματος. Εξαιρετικές ήταν οι συνεισφορές των μεμονωμένων ξύλινων και χάλκινων πνευστών, θαυμάσιες εσωτερικές σύμπνοιας και με σφριχτά εστιασμένο ήχο το τεράστιο σώμα των εγχόρδων. Επίσης, παρά το πραγματικά τεράστιο μέγεθος της ορχήστρας, ειδικά στον Μπραμς, οι ισορροπίες της δυναμικής λειτουργούσαν θαυμαστά, δέχως η μία ομάδα οργάνων να επικαλύπτει την άλλη,

● **Ευφυστάτος μουσικός -εν προκειμένω και αρχιμουσικός- ο 58χρονος Καβάκος υποστήριξε άριστα τη μεγαλόπνοη μουσική δραματουργία της «Συμφωνίας αρ. 1» του Μπραμς**

και, κυρίως, με την εσωτερική δράση του συμφωνικού ήχου -κομβικής σημασίας στον Μπραμς!- να παραμένει ευανάγνωστη.

Ανταποκρινόμενος στο υπερενθουσιώδες χειροκρότημα του

ακροατηρίου, ο Καβάκος και οι Άγγλοι μουσικοί πρόσφεραν εκτός προγράμματος -οποία έκπληξη!- τον «Ηπειρώτικο Χορό» του Σκαλκώτα στην αυθεντική εκδοχή για έγχορδα. Όπως έχει συμβεί και άλλες φορές που έτυχε να ακούσουμε κάποιον από τους «Ελληνικούς χορούς» του Σκαλκώτα από ξένα σύνολα, «ζωντανά» ή σε ηχογράφηση, ενδιαφέρον είχε και πάλι ο διαφορετικός τρόπος πρόκλησης και απόδοσης της επιτηδευμένα διαμεσολαβημένης αναδιατύπωσης του παραδοσιακού πρωτοτύπου από τον μαθητεύοντα του συμφωνικού ήχου -κομβικής σημασίας στον Μπραμς!- να παραμένει ευανάγνωστη.

Ανταποκρινόμενος στο υπερενθουσιώδες χειροκρότημα του

ακροατηρίου, ο Καβάκος και οι Άγγλοι μουσικοί πρόσφεραν εκτός προγράμματος -οποία έκπληξη!- τον «Ηπειρώτικο Χορό» του Σκαλκώτα στην αυθεντική εκδοχή για έγχορδα. Όπως έχει συμβεί και άλλες φορές που έτυχε να ακούσουμε κάποιον από τους «Ελληνικούς χορούς» του Σκαλκώτα από ξένα σύνολα, «ζωντανά» ή σε ηχογράφηση, ενδιαφέρον είχε και πάλι ο διαφορετικός τρόπος πρόκλησης και απόδοσης της επιτηδευμένα διαμεσολαβημένης αναδιατύπωσης του παραδοσιακού πρωτοτύπου από τον μαθητεύοντα του συμφωνικού ήχου -κομβικής σημασίας στον Μπραμς!- να παραμένει ευανάγνωστη.

Ανταποκρινόμενος στο υπερενθουσιώδες χειροκρότημα του

ακροατηρίου, ο Καβάκος και οι Άγγλοι μουσικοί πρόσφεραν εκτός προγράμματος -οποία έκπληξη!- τον «Ηπειρώτικο Χορό» του Σκαλκώτα στην αυθεντική εκδοχή για έγχορδα. Όπως έχει συμβεί και άλλες φορές που έτυχε να ακούσουμε κάποιον από τους «Ελληνικούς χορούς» του Σκαλκώτα από ξένα σύνολα, «ζωντανά» ή σε ηχογράφηση, ενδιαφέρον είχε και πάλι ο διαφορετικός τρόπος πρόκλησης και απόδοσης της επιτηδευμένα διαμεσολαβημένης αναδιατύπωσης του παραδοσιακού πρωτοτύπου από τον μαθητεύοντα του συμφωνικού ήχου -κομβικής σημασίας στον Μπραμς!- να παραμένει ευανάγνωστη.